

Bedrijfstakpensioenfondsen: zeg maar nee, dan krijg je er twee?

‘Zeg maar nee, dan krijg je er twee’, adviseert tv-presentator wijlen Bart de Graaff breed grijnzend in een reclamespotje voor Belgische chocoladekoekjes in 1986. Nadat hij voor de camera met veel enthousiasme een koekje heeft verorberd, vraagt de voice-over of hij het lekker vindt. Zijn ontkennende antwoord leidt tot het verzoek om er nog een te proberen. En dat doet hij natuurlijk maar al te graag. Nu leveren twee chocoladekoekjes doorgaans weinig problemen op. Maar twee bedrijfstakpensioenfondsen die allebei aansluiting verlangen van een werkgever en diens werknemers over hetzelfde tijdvak: dat is andere koek. Daarover gaat dit artikel.

Belangrijk kenmerk van het Nederlandse pensioenstelsel is de verplichtstelling. Veel werkgevers krijgen er mee te maken. Het doel van de verplichtstelling is een bijdrage te leveren aan de verkleining van de zogenoemde witte vlekken: het percentage van de beroepsbevolking dat geen aanvullend pensioen opbouwt via de werkgever. Vanuit dat perspectief bezien kan een verplichtgestelde regeling een effectief instrument zijn om dit doel te bereiken. Maar wanneer dit stelsel ertoe leidt dat niet één, maar twee verplichtgestelde bedrijfstakpensioenfondsen menen dat een bepaalde activiteit van een onderneming onder hun werkingssfeer valt – hierna aangeduid met ‘dubbele aansluiting’ – schiet het middel zijn doel voorbij.

In theorie zou wet- en regelgeving voldoende waarborgen moeten bieden om te voorkomen dat werkingssferen elkaar overlappen. De Beleidsregels toetsingskader Wet Bpf 2000 schrijven ter voorkoming van overlap voor dat belanghebbenden zienswijzen kunnen indienen tegen een voorgestelde of gewijzigde verplichtstelling. Uitgangspunt daarbij is dat be-

In theorie zou wet- en regelgeving voldoende waarborgen moeten bieden om te voorkomen dat werkingssferen elkaar overlappen

staande verplichtstellingen bij overlap voor gaan. Tevens kan een besluit tot verplichtstelling pas worden genomen wanneer de werkingssferen door sociale partners bij de betrokken bedrijfstakpensioenfondsen zijn afgebakend.

Desondanks ontstaat er in de praktijk regelmatig discussie over de werkingssfeer, waarbij dan twee bedrijfstakpensioenfondsen zijn betrokken. In een wereld waarin nieuwe technologieën en gewijzigde arbeidsvormen de arbeidsmarkt veranderen, verwachten we dat dit alleen maar zal toenemen. Daarnaast gebeurt het vaak dat een onderneming haar werkzaamheden in de loop der jaren heeft gewijzigd, waardoor op enig moment een tweede bedrijfstakpensioenfonds aan de deur klopt. Zeker wanneer de verschuiving in werkzaamheden geleidelijk is verlopen, kan discussie over de werkingssfeer ontstaan. Wanneer vervolgens beide bedrijfstakpensioenfondsen volharden in hun visie, kan dat tot dubbele aansluiting leiden. Dat kan niet de bedoeling van de wetgever zijn geweest, alleen al vanwege de nadelige gevolgen die dubbele aansluiting voor de werkgever en zijn werknemers heeft. Het is in het belang van de praktijk om:

- duidelijkheid te scheppen ten aanzien van de vraag welke partij(en) verantwoordelijk is/zijn bij een dubbele aansluiting en
- een voor alle betrokkenen werkbare oplossing te vinden.

■ RISICO BEDRIJFSTAKPENSIOENFONDS: GEEN PREMIE, WEL RECHT

Vanuit het bedrijfstakpensioenfonds bezien is het niet onbegrijpelijk dat het strikt vasthoudt aan zijn standpunt dat een bepaalde werkgever zich moet aanslui-

Corine Hoekstra en Tim Zuiderman

Mr. C.A. Hoekstra en mr. T.J. Zuiderman zijn beiden pensioenrechtadvocaat bij Blom Veugelers Zuiderman Advocaten

ten. Verklaring hiervoor kan onder meer worden gevonden in een arrest van 3 februari 2012.¹ Hierin heeft de Hoge Raad geoordeeld dat geen sprake is van verjaring van pensioenaanspraken op de voet van art. 3:307 BW, ook als er voor de desbetreffende werknemer geen premie is betaald. Pensioenaanspraken vloeien zelfstandig en rechtstreeks voort uit het pensioenreglement.

Op grond van dit arrest kunnen bedrijfstakpensioenfondsen vele jaren later alsnog worden geconfronteerd met verplichtingen, ook als daarvoor geen premie is betaald. Het adagium geen premie, wel recht is neergelegd in de wetsgeschiedenis en bevestigd in jurisprudentie.² Het achteraf verhalen van de premie op de werkgever is niet in alle gevallen mogelijk. De werkgever kan uit beeld zijn doordat de activiteiten zijn gestaakt of overgenomen. Ook kan sprake zijn van een faillissement. Strikte handhaving van de verplichtstelling is tegen die achtergrond dan ook noodzakelijk.

■ RISICO ONDERNEMER: GEPLET TUSSEN TWEE BEDRIJFSTAKPENSIOENFONDSEN

Aan de andere kant wordt de ondernemer feitelijk geplet tussen twee kibbelende bedrijfstakpensioenfondsen. Hij ziet zijn bedrijfsvoering in gevaar komen door de dubbele premienota's, mogelijk met een faillissement als gevolg. Dit speelt des te meer als een of beide fondsen aansluiting met terugwerkende kracht vordert, c.q. vorderen. Een premievordering van een pensioenfonds verjaart volgens recente rechtspraak na verloop van vijf jaar na aanvang van de dag waarop de vordering opeisbaar is geworden (art. 3:308 BW). Afhankelijk van de wijze waarop in het uitvoeringsreglement het moment van opeisbaarheid van de premies is geformuleerd, is terugwerkende kracht tot het moment van oprichting denkbaar.³

Hoewel in de jurisprudentie nog niet een geheel een-

Feitelijk wordt de ondernemer geplet tussen twee kibbelende bedrijfstakpensioenfondsen

duidige lijn in deze verjaringsproblematiek valt te ontdekken, merken wij dat bedrijfstakpensioenfondsen vaak inzetten op maximale terugwerkende kracht. Bovendien hebben ze de mogelijkheid de (geschatte) premie bij dwangbevel te innen. Dit levert het fonds een executoriale titel op zonder rechterlijke tussenkomst. Dit alles tezamen vormt een cocktail die de ondernemer slecht bekommt. De financiële risico's voor de werkgever zijn groot, want pensioen is een kostbare arbeidsvoorwaarde, laat staan dubbel pensioen.

■ RISICO WERKNEMERS: TE VEEL PENSIOEN?

Doel van de verplichtstelling is het verkleinen van witte vlekken: bevorderen dat zo veel mogelijk werken-

den een toereikend pensioen opbouwen. Is het dan in het belang van deze werkenden dat ze bij twee bedrijfstakpensioenfondsen zijn aangesloten? Wij denken van niet. Als daadwerkelijk bij twee fondsen pensioen wordt opgebouwd, is het aannemelijk dat de pensioenopbouw in enig jaar uitgaat boven de fiscale kaders, met als gevolg dat de omkeerregel vervalt. Een onzuivere aanspraak leidt tot belastingheffing over de waarde in het economisch verkeer van de gehele pensioenaanspraak. Rekening houdend met een revisierente van 20% over deze waarde kan de claim oplopen tot 72%.⁴ De werknemer zal doorgaans niet over voldoende middelen beschikken om deze belastingclaim te voldoen, zodat het pensioenfonds als inhoudingsplichtige het risico loopt dat de Belastingdienst bij hem zal aankloppen.

■ OVERLAP OF NIET? ACTIVITEITEN ALS UITGANGSPUNT

Voor de toets of een (afdeling van een) onderneming onder een bepaalde werkingssfeer valt, zijn de activiteiten van de onderneming doorslaggevend. Als moet worden vastgesteld dat een bepaalde activiteit onder de werkingssfeer van twee (of meer) verschillende bedrijfstakpensioenfondsen kan worden geschaard, moeten de bij deze fondsen betrokken sociale partners volgens genoemde Beleidsregels een oplossing vinden. Een voorbeeld van een situatie waarin discussie kan ontstaan over de afbakening van de werkingssfeer vormen de verplichtstellingen van de flexbranche – via StiPP – en Bpf Vervoer. Op het eerste gezicht lijken ze een duidelijke afbakening te kennen. Uitgezonderd van deelname aan de regeling van Bpf Vervoer zijn de chauffeurs van de uitzendonderneming die voor ten minste 25% uitzendt naar bedrijven die niet onder Bpf Vervoer vallen. Maar waar ziet het percentage van 25 op: omzet, uren, loon, aantal werknemers, aantal fte? Geen van beide verplichtstellingen geeft hier antwoord op. Het risico van een dubbele aansluiting ligt hier dus op de loer en doet zich in de praktijk ook daadwerkelijk voor.

Hof Den Bosch heeft in Lotra/Bpf Vervoer geoordeeld dat sprake is van een hiaat (een onvolkomenheid) in het ministeriële verplichtstellingsbesluit van Bpf Vervoer. Een dergelijk hiaat kan volgens het hof slechts dan door de rechter worden ingevuld als met grote mate van zekerheid kan worden vastgesteld wat daadwerkelijk is beoogd door het georganiseerde bedrijfsleven en de minister.⁵ Daarvan is geen sprake, aldus het hof. De verantwoordelijkheid voor een juiste afbakening van de werkingssfeer ligt hier dus primair bij sociale partners.

1 Hoge Raad 3 februari 2012, ECLI:NL:HR:2012:BT8462.

2 Rb. Leeuwarden 6 maart 2013, ECLI:NL:RBNNE:2013:BZ3313.

3 Hof Arnhem-Leeuwarden, 9 mei 2017, ECLI:NL:GHARL:2017:3886.

4 Art. 19b, lid 1 Wet LB 1964 jo art. 30i, lid 2 AWR.

5 Hof Den Bosch 7 november 2017, ECLI:NL:GHSHE:2017:4788.

■ GEEN FEITELIJKE OVERLAP, MAAR UITLEG-KWESTIE

In de praktijk komt een dubbele aansluiting ook vaak voort uit een verschil in uitleg van de werkingssfeer. Strikt genomen hoeft er dan geen sprake te zijn van een overlap; partijen leggen de activiteiten in het licht van de verplichtstelling slechts verschillend uit. Een bekend voorbeeld betreft BAM Geleiderail. Dit bedrijf was aangesloten bij bpfBOUW, maar werd vervolgens over dezelfde periode aangesloten door Pensioenfondsen Metaal en Techniek (PMT). BAM Geleiderail heeft jarenlang geprocedeerd over de vraag onder welke werkingssfeer het ontwerpen en plaatsen van vangrails valt. Hof Amsterdam oordeelde dat bpfBOUW van toepassing was. Tegen dit arrest heeft PMT met succes cassatie ingesteld. Uiteindelijk heeft Hof Den Haag, na verwijzing, geoordeeld dat BAM Geleiderail niet onder de werkingssfeer van bpfBOUW, maar van PMT viel.⁶

Vervolgens is opnieuw cassatie ingesteld ten aanzien van de vraag of met terugwerkende kracht moest worden gewisseld van pensioenfondsen. Het antwoord op die vraag was uiteindelijk negatief. Een tijdvak met dubbele aansluiting werd zo voorkomen.

Ongeacht welke partij bij een discussie over de werkingssfeer gelijk heeft, kan het voorgaande ertoe leiden dat de ondernemer zich geconfronteerd ziet met twee verplichtgestelde bedrijfstakpensioenfondsen. Beide zijn op basis van hun uitvoeringsreglement gerechtigd om werknemersgegevens op te vragen, premies te innen en sancties op te leggen bij niet-naleving van het uitvoeringsreglement. Beide stellen zich op het standpunt dat de onderneming moet aansluiten en doorgaans is geen van beide bereid om terug te treden.

■ OVERLEG GEWENST

Gezien de vergaande consequenties van dubbele aansluiting ligt het bij discussies over de werkingssfeer voor de hand dat betrokken partijen met elkaar in overleg treden en gezamenlijk beoordelen welk bedrijfstakpensioenfonds gelijk heeft. Eerdergenoemd fiscale risico lijkt ons bij uitstek reden om een oplossingsgerichte aanpak te kiezen. Bovendien kan een oplossing het risico op pensioenclaims uit het verleden verminderen.

Maar wat te doen als de bedrijfstakpensioenfondsen in kwestie toch niet openstaan voor een dergelijk overleg, of als het overleg niet leidt tot andere inzichten? Dan kan het zinvol zijn om te doorgronden wie nu eigenlijk eigenaar is van de verschillende onderdelen van het probleem.

■ HET GROTE ZWARTEPIETENSPEL

In dit soort trajecten hebben partijen de neiging om naar elkaar te wijzen en niet in de spiegel te willen kijken. Het bedrijfstakpensioenfonds dat een nieuwe werkgever op de radar heeft, stelt dat deze een eigen verantwoordelijkheid heeft om te beoordelen of hij verplicht is om deel te nemen en zo ja, dat hij zich met zijn werknemers had moeten melden bij het fonds. Het bedrijfstakpensioenfonds waarbij de

werkgever reeds is aangesloten, zegt geen reden te hebben om anders tegen de verplichte deelname aan te kijken dan op het moment van aansluiting. De werkgever stelt op zijn beurt dat de bewijslast voor de verplichting tot aansluiting in beginsel op het (nieuwe) bedrijfstakpensioenfonds rust, terwijl laatstgenoemde dan weer naar de verzwaarde stelplicht van de werkgever verwijst.⁷ Wat in het kort betekent dat de werkgever, zijnde de partij die beschikt over de gegevens inzake de eigen bedrijfsvoering, bij zijn gemotiveerde verweer feitelijke gegevens moet verschaffen die het bedrijfstakpensioenfonds in zijn bewijsvoering van dienst kunnen zijn. Voor zover de wetgever in de discussie wordt betrokken, zou deze de bal naar sociale partners kunnen spelen, met als argument dat zij verantwoordelijk zijn voor de reikwijdte van de verplichting tot deelneming. En dan ontstaat discussie tussen sociale partners bij het ene en sociale partners bij het andere bedrijfstakpensioenfonds over de vraag welke verplichtstelling moet wijken.

■ WIE IS EIGENAAR VAN WELK PROBLEEM?

Zoals wel vaker het geval is, hebben alle partijen een beetje gelijk. Naar onze mening zijn de sociale partners bij de respectievelijke bedrijfstakpensioenfondsen verantwoordelijk voor de reikwijdte van de verplichting tot deelneming en de afbakening daarvan. De aanvraag door sociale partners tot verplichtstelling dient hierop in te gaan. De minister geeft de verplichtstelling op basis van deze aanvraag af. Daarmee heeft hij dus een eigen verantwoordelijkheid. Ten eerste zal de aanvraag moeten worden getoetst. Daarnaast zal de minister, als toch sprake is van overlap, een nieuwe verplichtstelling moeten afgeven. De werkgever is niet verantwoordelijk voor de overlap in de desbetreffende verplichtstellingen. Wel zijn de werkgever en werknemers gehouden de statuten en reglementen van het bedrijfstakpensioenfonds –

De werkgever is niet verantwoordelijk voor de overlap in de desbetreffende verplichtstellingen

die sinds jaar en dag kwalificeren als recht in de zin van art. 79 RO, zo leert de jurisprudentie⁸ – na te leven.⁹ Dit omvat onder meer de verplichting tot aanmelding, premiebetaling en informatieverstrekking met het oog op de naleving van de verplichtstelling. Het bedrijfstakpensioenfonds dat meent dat een werkgever onder de werkingssfeer valt, zal daarvoor in beginsel het bewijs moeten leveren op grond van de hoofdregel van art. 150 Rv; het beroept zich immers op het rechtsgevolg van de gestelde aansluitplicht. Zoals gezegd bestaat voor de werkgever wel een verzwaarde stelplicht. Ook kan onder omstandigheden

de bewijslast geheel voor risico van de werkgever worden gebracht.

Verder hebben de bedrijfstakpensioenfondsen de verantwoordelijkheid om in voorkomende gevallen in overleg met elkaar te treden om tot een bevredigende oplossing voor het probleem van een dubbele aansluitverplichting te komen, zo oordeelde ook het College van Beroep voor het bedrijfsleven (CBB).¹⁰ Aan deze verantwoordelijkheid kunnen bedrijfstakpensioenfondsen zich niet onttrekken op basis van het argument dat ze niet verantwoordelijk zijn voor de reikwijdte van de verplichtstelling. Het CBB overwoog dat uitkomst van een dergelijk overleg kan zijn dat de fondsen de minister in overweging geven het verplichtstellingsbesluit, als dat overlap van deelnemingsverplichtingen tot gevolg heeft, te wijzigen.

Het kan niet de bedoeling van de wetgever zijn geweest dat een onderneming tegelijkertijd bij meerdere bedrijfstakpensioenfondsen verplicht is aangesloten

■ RAAMWERK VOOR EEN OPLOSSING

Wat zijn nu de uitgangspunten om tot een oplossing te komen? Belangrijkste is vanzelfsprekend de toepasselijkheid van één bedrijfstakpensioenfonds. Het kan niet de bedoeling van de wetgever zijn geweest dat een onderneming – met haar werknemers – tegelijkertijd bij meerdere bedrijfstakpensioenfondsen verplicht is aangesloten. Is een dubbele aansluiting het gevolg van overlap, dan ligt het voor de hand deze overlap weg te nemen. Gevoelig punt kan zijn de vraag welk bedrijfstakpensioenfonds dan dient terug te treden. Eerdergenoemde uitspraak van het CBB geeft hiervoor handvatten. Beide bedrijfstakpensioenfondsen zouden gewicht kunnen toekennen aan de vraag welke verplichtstelling het oudst is. Dat sluit overigens ook aan bij par. 2 van de Beleidsregels Toetsingskader Wet Bpf 2000. Voorts zouden beide bedrijfstakpensioenfondsen gewicht kunnen toekennen aan de hoofdwerkzaamheid van de betrokken werkgever. Op dit onderdeel zullen steeds de feiten van groot belang zijn.

Of de bedrijfstakpensioenfondsen er nu wel of niet samen uitkomen, de werkgever zou altijd de mogelijkheid moeten hebben zich nader uit te laten over de vraag welke aansluiting zijn voorkeur heeft. Die omstandigheid zal in de beoordeling moeten worden betrokken, omdat de werkgever niet de vrijheid kan worden ontzegd vrijstelling te verzoeken aan het bedrijfstakpensioenfonds waarbij hij niet aangesloten wenst te zijn. En als deze vrijstelling wordt verleend,

is vervolgens de vraag welke voorwaarden daaraan moeten worden verbonden. Zo hoeft het helemaal niet in de rede te liggen om een solidariteitsbijdrage te vragen, omdat dat in de gegeven omstandigheden – een door de wetgever niet beoogde dubbele verplichtstelling – wel eens onredelijk zou kunnen zijn.

Geen evidente overlap

Zodra de dubbele aansluiting wordt geclaimd op basis van uitleg van de werkingssfeer zonder dat evident sprake is van overlap, wordt het lastiger. Om dubbele aansluiting te ontlopen stelde een aantal werkgevers (voorwaardelijke) vrijstellingsverzoeken in bij bpfBOUW omdat ze bij Bpf Landbouw wilden blijven, waar zij van oudsher deelnamen. Het CBB wees echter alle vrijstellingsverzoeken af.¹¹

In civiele procedures maken werkgevers in dat geval meer kans. De BAM Geleiderail jurisprudentie toont aan dat onduidelijkheid over de verplichting tot deelname en een pleitbaar standpunt van de werkgever kunnen helpen om weg te blijven van dubbele aansluiting over het verleden. Afspraken over de uiteindelijk aangewezen pensioenuitvoerder kunnen zo nodig tussen partijen worden vastgelegd in een vaststellingsovereenkomst. Dat biedt ook steun richting de werknemers, omdat langs deze weg kan worden afgeweken van dwingend recht vanwege het bestaande geschil. Op deze wijze wordt tegemoet gekomen aan het risico dat werknemers bij het andere bedrijfstakpensioenfonds alsnog pensioenaanspraken claimen.

Afwikkelvrijstelling

Een alternatieve route kan zijn het werken met een afwikkelvrijstelling. Daaraan zijn ook de werknemers gebonden, zodat het risico op claims voor bedrijfstakpensioenfondsen wegvalt.¹² Het belang hiervan wordt groter naarmate de pensioenregelingen van beide bedrijfstakpensioenfondsen verder uiteenlopen. In dat geval zullen werknemers een duidelijke voorkeur hebben voor het pensioenfonds met de beste pensioenregeling.

De gang naar de rechter

Als partijen er in overleg niet uit komen, resteert de gang naar de rechter. Dit kan eventueel ook in gezamenlijkheid door een verklaring voor recht te vragen. Dat heeft snelheid als voordeel en houdt bovendien de ruis op de lijn beperkt. Bij een reguliere procedure, dus niet in gezamenlijkheid, kan die ruis wel eens lastig zijn. Zo hebben wij op kantoor een procedure

- 6 Hof Den Haag 2 december 2014, ECLI:NL:GHDHA:2014:3989, Hoge Raad 29 september 2016, ECLI:NL:HR:2016:2170 en de lezenswaardige Conclusie A-G 17 juni 2016, ECLI:NL:HR:2016:533.
- 7 Rechtbank Amsterdam 23 februari 2015, ECLI:NL:RBAMS:2015:886.
- 8 HR 16 oktober 1987, NJ 1988/117.
- 9 Art. 4 Wet Bpf 2000.
- 10 CBB 11 november 2004, ECLI:NL:CBB:2004:AR5680.
- 11 CBB 31 maart 2015, ECLI:NL:CBB:2015:106.
- 12 Rb. Midden-Nederland 24 januari 2018, ECLI:NL:RBMNE:2018:263.

gevoerd waarbij het bedrijfstakpensioenfonds primair een verklaring voor recht vorderde dat de werkgever – onze cliënt – onder de werkingssfeer viel; subsidiar vorderde het dat de werkgever er niet onder viel. Op die manier zou de vordering in alle gevallen worden toegewezen, zo redeneerde het bedrijfstakpensi-

Als partijen er in overleg niet uit komen, resteert de gang naar de rechter. Dit kan eventueel ook in gezamenlijkheid door een verklaring voor recht te vragen

oenfonds kennelijk. Creatief, maar de kantonrechter zag dit toch anders en wees alle vorderingen af, waarmee het probleem dus bleef voortbestaan. Het hoger beroep in deze zaak loopt overigens nog steeds.

■ CONCLUSIE

Het is niet de bedoeling van de verplichtstelling dat een werkgever voor dezelfde activiteiten bij twee bedrijfstakpensioenfonds is aangesloten. (Het voorkomen tot) dubbele aansluiting komt desondanks in de praktijk voor, met mogelijk vergaande gevolgen voor betrokken partijen. Voor een oplossing moet eerst worden vastgesteld of de dubbele aansluiting

het gevolg is van een overlap in werkingssferen of van een verschil in uitleg van de activiteiten van de ondernemer. Bij een overlap zijn primair de bij de bedrijfstakpensioenfonds betrokken sociale partners aan zet. Maar de bedrijfstakpensioenfonds hebben daarbij ook een eigen verantwoordelijkheid.

Bij een verschil in uitleg is een open dialoog tussen de betrokken pensioenfonds en de werkgever wenselijk. Komen partijen er niet uit, dan kan de rechter worden gevraagd een oordeel te geven. De vraag is echter of een gang naar de rechter altijd de gewenste uitkomst biedt. Daarnaast kan het, getuige de BAM Geleiderailzaak, jaren duren voordat partijen duidelijkheid hebben over de vraag welk pensioenfonds van toepassing is.

Een alternatief hebben we geschetst in de vorm van een vrijstellingstraject of een vaststellingsovereenkomst, teneinde het ontstane geschil over de werkingssfeer te beëindigen. Hiermee kan tegemoet worden gekomen aan het belang van de werkgever (beëindiging van de dubbele aansluiting) en dat van het terugtrekkende pensioenfonds (beperking risico op claims van werknemers), zodat de werkgever met het resterende bedrijfstakpensioenfonds een gezonde toekomst tegemoet gaat, mede in het belang van de werknemers.

En dat is een situatie die ook Bart de Graaff waarschijnlijk wel had kunnen waarderen, als presentator van W.K.I.J.S.V.W.M. (Waar Kan Ik Je 'S nachts Voor Wakker Maken), waarvoor hij eerst ongemerkt vroeg waarvoor een BN'er wakker gemaakt zou kunnen worden, om dat vervolgens ook in de praktijk te brengen. ●